

כיצד רב עם אביו, דחפואל משקוף ה' דלת, גרר אותו לחדר השני ושם שחט אותו. אחר-כך, לדבריו, הלך לרחוק את ידיו, והזעיק את המיטרה. אחרי יומיים הלך חנוך עם חוקריו לשחזר את הרצח לפני מצלמות הטלוויזיה, והחומר כולו הועבר לפרקליטות.

היה זה איש מיטרה, אחד מחברי ה- צוות, מרדכי (מוטי) דואק, שפנה למפקדו וטען כי ההודאה והשיחזור לא נעשו מר- צונו החופשי של חנוך. בעיקבות חקירת הפרשה החליט מפקד-מחוז חיפה דאו, תתיצב תורגמן, לבקש ביטול כתבי

„תתנהג כמו קילר“...

דניאל חנוך עלה על דוכן העדים והעיד נגד חוקריו לשעבר. הוא סי- פר כי לא נתנו לו להתרחץ במשך כל התקופה שבה ישב במעצר. בפעם הרא- שונה התרחץ אחרי שחתם על הודאתו. „הודיתי כי לא יכולתי לסבול את כל המיטרה של החקירה, תנאי הבידוד ומ- נות הקרב... אני לא עברתי ולא רגיל לתנאים כאלה, ולכן הודיתי“, העיד חנוך. „אמרתי לעצמי יום אחד שנמאס לי, ו- אמרתי למר בינטר שיכתוב מה שהוא רוצה, ואני מוכן לחתום להם על כל מה שהם רוצים ושיעזבו אותי לנפשי. אבל בינטר אמר שאכתוב במיידית. אמרתי לו שאני לא כותב טוב, לא משכיל מספיק, גמרתי בקושי שש כיתות עממי, אז בני- טר הפציר בי ואמר לי „אתה תכתוב“. אני הסכמתי, והוא הקריא לי מילה-ב- מילה, אפילו אות אחת לא שלי, וכתבתי את כל ההודאה שהוא הקריא לי.“ חנוך אמר לחוקרים לפני כתיבת ההו- דאה ואחריה כי הוא חף-מפשע, והדבר נמסר עלידי החוקרים למפקדם.

האשה שלחמה לזיכוי

האישום נגד דניאל חנוך, חנוך שוחרר, והרוצח האמיתי טרם נמצא עד היום. כתב-אישום שהוגש לפני השופט מל- כיאל סלוצקי בחיפה, מפרט את מעשיהם של הקצין מיורחי, ראש הצח"ם, ועוררו בינטר, מעשים שהביאו לגביית ההודאה שלא נכתה. לדברי כתב האישום לא עמד דניאל בתנאי המעצר החמורים בהיותו אדם חלש וחולה, ולכן פנה לבינטר והציע לו לחתום על כל הודאה שירצה, למרות שאין לו יד ברצה. בינטר דחה הצעה זו, ואמר כי הוא מעדיף שחנוך יכתוב את הודאתו במיידית, ודניאל הסכים. בכך, לדברי כתב-האישום, בדה השטר את הראיות ככוונה להביא לעיוות-דין.

קורבו הרצח: האב פינחס ואשתו

יתסיו עימה קרובים מאוד. לראייה העלה הסניגור את העובדה, שדואק שמר בלי- בו את טענותיו ימים רבים, וגילה אותן רק אחרי שהוגש כתב-האישום נגד חנוך. קצין-מיטרה אחר שהעיד, רס"ל משה למברסקי, סיפר לשאלות הסניגור, כי לפי ני כשנתיים, כאשר חקר מיקרי פריצות, עצר גם את בנו של דניאל חנוך, קובי. שרית, האם, הופיעה בתחנת המיטרה ופנתה ללמברסקי ושאלה אותו „איפה מוטי?“ היא הסבירה כי כוונתה למרדכי דואק, ואומנם, אחרי זמן-מה הגיע דואק למקום וביקש מלברסקי שישחרר את קובי. „נדהמתי מזה שדואק, איש-מיטרה ותיק, בא אלי כדי להשיפע על מהלך החקירה.“ העיד הרס"ל, וחיוק בכך את הדעה כי לגברת חנוך היו קשרים הדור- קים עם דואק, עוד הרבה לפני מישפטו של בעלה.

הרוצח, מכיוון שנמצאו סימני דם על אחד הברזים, שבהם רחץ הרוצח את ידיו אחר רי הרצח.

„כשיצאנו מהשיחזור שאל מיורחי אם ירדה לי אבן מהלב, או הבנתי שאני מולך שולל, והשבתי שאני פוחד כי הוסיפו לי אבן על הלב.“ אמר חנוך.

חנוך חזר ואמר גם בבית-המישפט כי במשך כל החקירה לא היכחו איש, מלבד שתי סטירות לחי שנתן לו סמל בשם קלמן, אחרי שהודה ברצח.

קשרים עם אשת הנאשם

דואק, שעורר את כל הפרשה, העיד גם הוא במהלך עדויות התביעה. הוא סיפר כי הוא מכיר אומנם את חנוך ואת מישפחתו מחיפה, כשם שהוא מכיר חי- פאים רבים, אך לא היו לו שום קשרים מיוחדים איתו. כאשר ראה כי מכתבים לו את הודאתו כעס, ויצא מן החדר בעצ- בנות „נכנסתי שוב לחדר כי מצפוני לא נתן לי, וכאב לי שעושים תרגיל לדניאל חנוך. הוא כנראה נאיבי והסכים לרשום בכתבי-ידו ולחתום.“

סניגורם של שני אנשי-המיטרה, עור- רי-הדין יעקב הגלר, טוען כי דואק לא פעל מתוך יסורי-מצפון, אלא מכיוון ש- רצה לעזור לשרית, אשתו של חנוך, ש-

אות אזהרה למיטרה

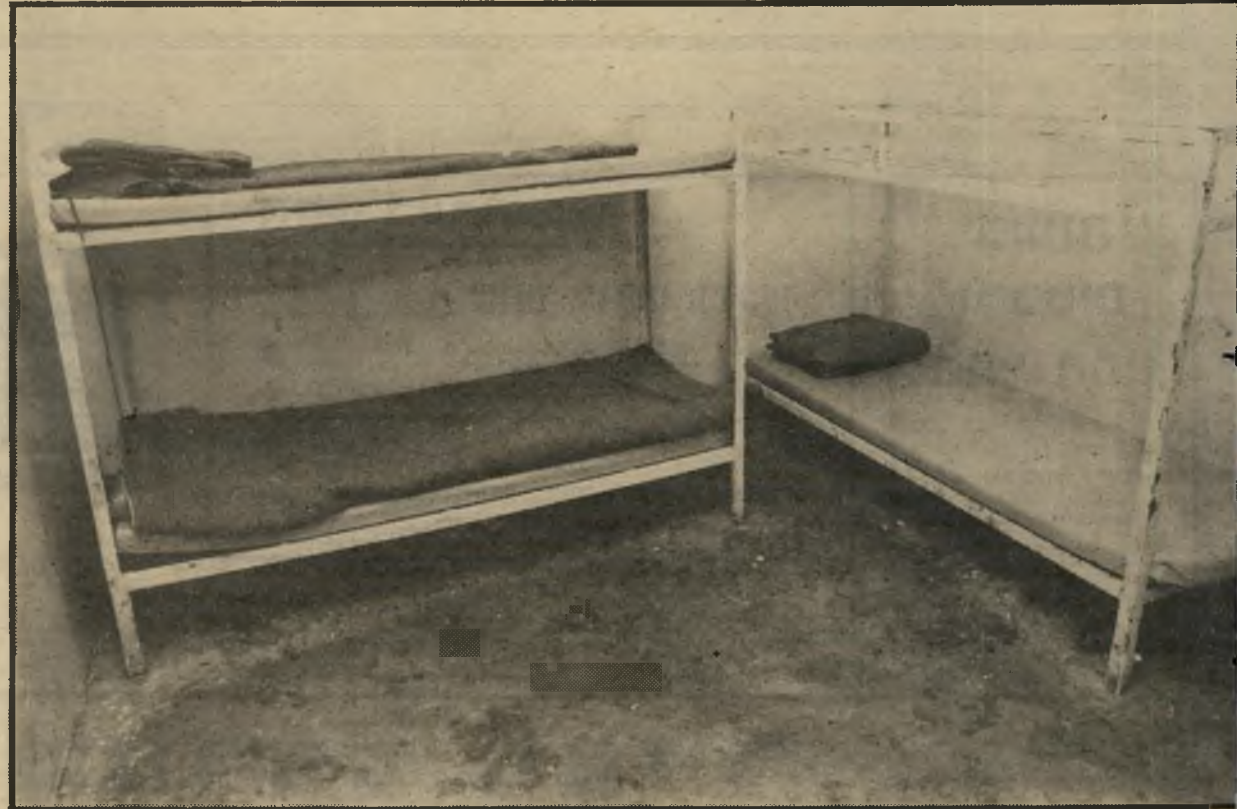
הדבר המחפיר ביותר בכל הפרשה הוא דווקא העובדה, כי השוטרים לא השתמשו בכל שיטה חדשנית או בעלת דמיון, הם לא גילו שיטת עינויים פס- כולוגית חדשה, הם אפילו לא הפעילו את השיטות הדראסטיות המקובלות, ואפילו לא היכו.

השוטרים חסרי-הדמיון נהגו בשיטה הרגילה במיטרת-ישראל, הם כלאו את העציר בתנאי מעצר קשים, שהם מנת- חלקם של רוב העצירים במדינה, ושברו את רוחו של העציר בריח השתן שבתאו ובכך שלא התירו לא להתקלח. כאשר נשבר העציר, שלא היה רגיל בתנאים אלה, ניצלו השוטרים, לפי כתב האישום, את חולשתו.

לשוטרים אפילו לא היתה כוונה רעה במעשיהם, והם הכתיבו את ההודאה לי- חנוך מכיוון שחשבו כי הוא אכן אשם ברצח אביו, ורצו לסיים את החקירה במציאתו של העבריין והעמדתו לדין. ה- דבר גורם לעיוות-דין מועזע.

מי יודע כמה חשודים אחרים בכל בתי- המעצר בישראל נשברו ברוחם ביגלל תנאי המעצר, והחליטו להודות בפשעים שלא ביצעו, ושוטרים טובים וחרוצים השיגו את הודאותיהם והביאו לבתי- המישפט. אילו היו מיורחי ובינטר ממצי- אים עינוי יוצא-דופן, משהו מסרטי ג'יימס בונד, אפשר היה להתייחס למעשיהם כאל מיקרה חד-פעמי, חריג וכאזהרה לעתיד. אולם כתב-האישום שהוגש נגד מיורחי ובינטר הוא אות אזהרה לפעילות מי- שרת-ישראל בעבר, בהווה ובעתיד.

מיטרה שבה יכולים לקרות מיקרים כאלה, חייבת לבדוק את דרג הפיקוד, אברהם צמרת, שהיה מפקדם של החוק- רים, ידע על חלק גדול מהתלונות ובכל זאת המשיך בחקירה כרגיל. לדברי יודעי דבר, לא היו החוקרים מעיזים להתנהג כפי שהתנהגו אילו ידעו שהם עושים דבר חריג במיטרה. צמרת אומנם עזב את משרתו במיטרה אחרי פרשת חנוך, אך האם בזאת הסתיימה הפרשה. או שמא צפויים עוד גילויים בעת החקירה שפ- תחה נגד מפקדי המחוז-הצפוני של מי- שרת-ישראל? **אילנה אלון**

- וחנוך נשבר ביגלל הצחנה והמזון הגרוע בתא-מעצר זה